

Na myšlenku sepsat pár nějakých základních bodů, jak postupovat v případě, že se člověk rozhodl pro pořízení psího parťáka mě navedl jeden telefonát.

Já vím, že se toho - naštěstí - už začíná po netu a médiích pohybovat čím dál tím víc, nicméně možná to pořád není dost. A taky vím, že sem chodí samý rozumný lidijové, nicméně - třebaš můžou jednou někoho na tohle psaní poukázat, až se to bude hodit, ať už jako argument v debatě, proč a čemu se vyhnout a nebo čistě jako návod. Maximálně to nikdo nebude číst, nic víc se nestane ☐ .

Ten telefonát byl od Evy, kde se kdysi před lety narodil můj Ešínek. S Evou jsme i po těch letech pořád v nějakém kontaktu. Teď se na ni obrátila paní, která má řekněme ideální podmínky pro psího parťáka, kterýho by si ráda pořídila. A tak se naštěstí ptá a taky si naštěstí nechá poradit. Paní už má odrostlejší děti, bydlí v domě, finance nehrají roli a je to aktivní aktivistka. Běhá, výletuje a povahou tak přesně vižlí člověk, jak mi říkala Eva. Enemže že jo..... debilitní koronáč a tudíž krize se psy. Není nikde nic. To až za čas budou k mání odrostlý psí pubertáci, který někdo nezvládnul a najednou na ně ani nemá čas a chuť. Zatím nic. A vižla vůbec. Ale naskytla se paní prý možnost koupit si germána - a navíc psa. S paní jsme se propojily a ty telefonáty zatím byly dva (další dlužím, ale s ohařema nejni nikdá času přešřel) . Jak to chodí s germánem si vyslechla, stejně tak to, jaký rozdíl je mezi vižlíkem a němcem, a o čem to je mít ohaře a o čem to je, ho vychovávat. Je to paní, zdá se moudrá, vědomá si svých možností a schopností a toho, že je zapotřebí psa vychovávat - a taky cvičit, tedy docházet na cvičák apod. Kéž by každý, kdo vybírá, byl takhle moudrý a nechal si poradit. To by bylo psům dobře na světě, co?

No a tohle všechno mě dovedlo k tomu, že by se to dalo sepsat. Takže.... jakými cestami by se měly ubírat myšlenky, rozhodnutí a následně nějaký kroky toho, kdo psa ještě neměl a uvažuje nad jeho pořízením? Vidím to asi takhle:

Úplně nejdřív by si měl člověk **poctivě** říct, zda má-či nemá podmínky pro to, pořídít si psa.

-jak hodně je v práci? Nebude pes dlouho sám doma zavřený?

-jak je na tom finančně, protože pořízení psa je jen takový startovní, člověk by měl mít něco v záloze pro případ zdravotních komplikací, pokud vím, že jedu finančně na doraz a nemám

veterináře v rodině, neměl bych si žádné zvíře pořizovat a počkat

-jak je aktivní on sám, tedy je spíš kavárenský typ, nebo dokonce povaleč? Rád chodí venku, každý den a je mu fučík, jaký je počasí? Rád běhá? Bavilo by ho se psem cvičit? Rekreačně, nebo by rád dokonce do nějakých soutěží třeba ?

-Je ochoten podřídit psu dovolenou, a uvědomit si, že o některý věci třeba přijde. A to jak materiální, protože než pes vyrostne, trochu mu to třeba doma pocuchá :D, tak ty nemateriální v podobě různých zábaviček, který si třeba bude muset odepřít, protože prioritou bude odteď jít nejdřív domů a kámošovi se věnovat a až pak třeba vypadnout na schůzku, mejdan, do divadla a tak. Nebude to člověku chybět?

-má někoho, kdo ho zastoupí, když bude třeba nemocný, nebo dlouhodobě nebude moc o psa pečovat? (stačilo to, že jsme oba s Brtníkem v téměř stejný moment před pár lety ulehli s křípkou. Opravdovou křípkou, která vás sejme v kolenu, nejste štonc se doplžit ani na záchod a máte 40° horečky už třetí den. Pak si fakt losujete, komu je o fous líp a půjde se psy ven aspoň na základní minimum.

-má-li partnera - souhlasí ten partner bezvýhradně s pořizováním psa? Pokud ne, může pak nastat to, že v případě nějakých komplikací - který se možná někdy vyskytnou - tak to může přinést rozpory do vztahu, protože partner nebude chtít nést důsledky, které se k tomu budou vázat.

To všechno by si člověk měl uvědomit jako první, když ho popadne touha po psím kámošovi. A to opravdu poctivě, žádný - začnu běhat, pořídím si k tomu psa ☐ . Pes nemá být motivací k něčemu. Do týchle sorty ještě patří vlastně jedna věc - i když to není o podmínce jako takový, ale je to veledůležitý. NIKDY, NIKDY, OPRAVDU NIKDY BY RODIČE NEMĚLI DÁT NA PROSBIČKY DĚTÍ A SLIBY, JAK SE O PSA BUDOU STARAT. NIKDY! Nebo teda téměř nikdy, protože jako u všeho jsou výjimky, kdy je dítě zodpovědné a psomilné a má v sobě vyloženě psí gen. Ale popravdě řečeno, já znám ve svém okolí jeden jediný takovýhle exemplář a má můj velký obdiv. Jinak naprostá většina dětí to po velmi krátký době přestane bavit a veškerá péče bude na rodičích. A ona by stejně měla být, protože jak po dítěti chtít brzké ranní či večerní venčení? Jak má dítě obstarat krmení a veterinu, jak výchovu a výcvik - málokterý pes bude respektovat při výchově dítě, bere ho max. jako partáka. Jak asi dítě

bude učit štěndo, že se doma nečůrá, že se doma neštěká, že se doma věci neničí.....jak ho bude učit chodit na vodítku tak, aby pes byl opravdu parťákem a ne přítěží, pro kterou se tím pádem to venčení omezí na minimum, jako u sousedovích rádobydžekrasla, kterýho už venku skoro nevidám, protože nikdo nechce být neustále vláčen. Tohle všechno je prostě na rodičích. A v dnešní době v podstatě už i to denní venčení a to i v případě, že tedy dítě bude zodpovědný. Dřív, když jsem byla já malá, nebyl problém, aby dítě chodilo se psem ven, taky s námi furt po venku lítali a nebyl ani problém, aby mi jako dítěti svěřili psa sousedé. Dneska je to jinak, protože nikdy nevíte na koho to dítě se svým psem narazí, jestli je neohrozí jiný cizí pes. Sám ne jeden dospělý už x krát řešil nepříjemnou situaci s cizím psem a jak si v tom případě má poradit malý dítě? Takže - prostě pokud pes do rodiny s dětmi na jejich přání, tak rozhodně si být vědom toho, že všechno komplet musím zvládnout obstarat já. Takže ne pro dítě, ale pro mě se v podstatě ten pes pořizuje ☐

Máme to sesumírováno? Zda mám či nemám podmínky pro psa? A opravdu jsem si na všechno poctivě odpověděl? Pokud ty podmínky mám, můžu začít přemýšlet jakýho hafana tak do těchhle podmínek můžu napasovat. Protože to taky není jen tak. ☐

Tak než budem uvažovat dál, budu vděčná za cokoliv dalšího a důležitýho, co vás napadne, že by měl člověk při rozhodování v tomhle momentu zohlednit. Nahodte do komentářů a já to do článku dopíšu, ať se to klidně rozrůstá o další postřehy a nápady.